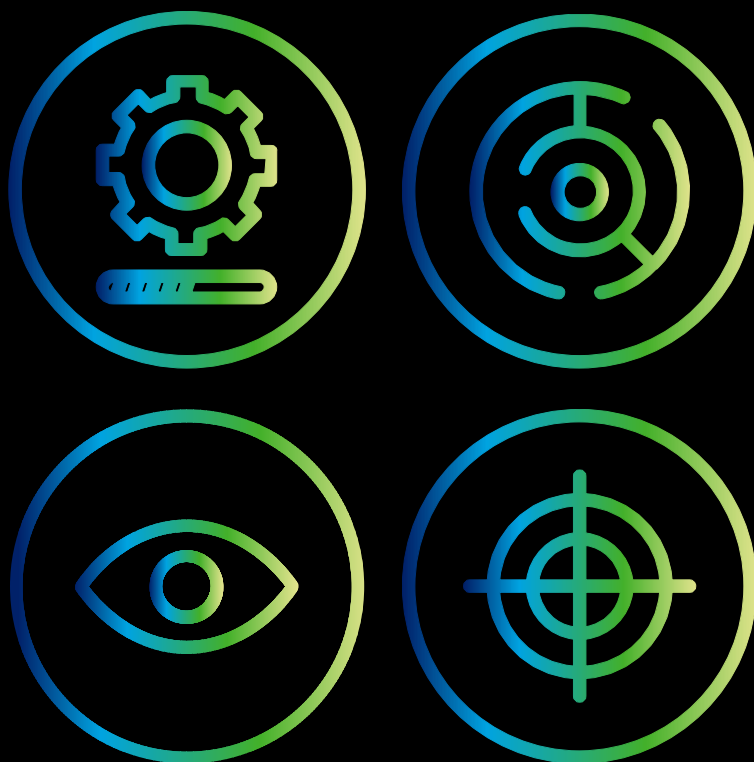

Deloitte.

dReport: Květen 2026

Zalistujte si v pravidelném přehledu daňových, právních a účetních novinek, získajte nové informace z oblasti dotací a investičních pobídek.

Daně

**Dotace
a investiční
pobídky**

dReport: Květen 2026

Zalistujte si v pravidelném přehledu novinek z daní, dotací a investičních pobídek.

Formuláře k podání dorovnávacích daní byly zveřejněny

Na webových stránkách Finanční správy ČR byly **zveřejněny formuláře** týkající se české a přiřazované dorovnávací daně, které byly od roku 2024 v České republice zavedeny v rámci zákona č. 416/2023 Sb., o dorovnávacích daních pro velké nadnárodní skupiny a velké vnitrostátní skupiny.

Dorovnávací daně se týkají českých společností, které jsou součástí velké nadnárodní nebo velké vnitrostátní skupiny, jejíž konsolidované výnosy v účetní závěrce nejvyšší mateřské společnosti dosahovaly ve dvou ze čtyř bezprostředně předcházejících období alespoň **750 mil. eur**.

V této souvislosti připomínáme klíčové lhůty pro podání dorovnávacích daní za kalendářní rok 2024

Podání	Lhůta pro zdaňovací období – kalendářní rok 2024
Informační přehled k přiřazované dorovnávací dani*	1. červenec 2026
Informační přehled k české dorovnávací dani*	1. červenec 2026
Přiznání k přiřazované dorovnávací dani	2. listopad 2026
Přiznání k české dorovnávací dani	2. listopad 2026

*Informační přehled lze za zákonem stanovených podmínek nahradit oznámením o výjimce z povinnosti podat informační přehled k dorovnávací dani.

Za pozornost stojí, že pro informační přehledy, ať už k české nebo přiřazované dorovnávací dani, **není k dispozici XML formulář**. Tento formulář ve formě XML si tedy musí příslušná skupina připravit sama, přičemž pro jeho faktické podání může použít tzv. „košilku“, kterou pro tento účel Finanční správa připravila. Stejnou „košilku“ může poplatník použít i pro oznámení o výjimce z povinnosti podat informační přehled k dorovnávací dani.

S tématem formulářů souvisí také novela zákona č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, která je projednávána Parlamentem ČR jako [sněmovní tisk č. 98](#). Tato novela zavádí nový oddíl zákona, který se věnuje **automatické výměně informací o dorovnávacích daních v rámci EU**, a to v návaznosti na směrnici **DAC 9**, resp. směrnici Rady (EU) 2025/872 ze dne 14. dubna 2025, kterou se mění směrnice 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní.

Aktivní automatická výměna informačních přehledů k dorovnávací dani je klíčovým předpokladem pro uplatnění **výjimky** z povinnosti podat informační přehled k dorovnávací dani v ČR. Pokud se výjimka uplatní, poplatník podá pouhé oznámení s identifikací entity, která informační přehled k dorovnávací dani v zahraničí podala.

V tomto ohledu je tak vhodné upozornit, že Česká republika dosud nepřistoupila k mnohostranné dohodě příslušných orgánů o výměně informací o dorovnávacích daních neboli Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (**GIR MCAA**). Bez této dohody v současné době není v ČR možná výměna informačních přehledů se státy mimo EU a může tak dojít k situaci, kdy některé české subjekty budou muset podávat informační přehledy v ČR, protože nesplní podmínky pro výjimku z této povinnosti.

Potřebujete-li podporu s vyhodnocením povinností nebo přípravou podání v oblasti dorovnávacích daních, neváhejte nás kontaktovat.

Roman Ženatý
rzenaty@deloittece.com

Simona Chlebcová
schlebcova@deloittece.com

Daniela Hušáková
dhusakova@deloittece.com

Aktuální rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v oblasti daně z příjmů právnických osob

Přinášíme vám vybrané judikáty z oblasti daně z příjmů právnických osob, kterými se v poslední době zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“).

Přímý a bezprostřední vztah výdajů a příjmů

V tomto rozsudku NSS řešil otázku, zda provize vyplacené na základě smlouvy o zprostředkování představují daňově účinné výdaje podle § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“). Podstatou sporu bylo, zda mezi provizí vyplacenou v určitém roce a příjmy dosaženými v témže roce existoval dostatečně přímý a bezprostřední vztah.

V souzeném případě společnost uzavřela smlouvu o zprostředkování, na jejímž základě vyplácela zprostředkovateli provize z příjmů plynoucích ze spolupráce s automobilovou společností. Podle společnosti bylo právě přispění zprostředkovatele klíčové pro získání zakázky v předmětném roce 2015. Zprostředkovatel měl společnosti poskytnout reference, know-how, obchodní zkušenosti a přístup k obchodní příležitosti, přičemž sám se již do výběrového řízení nepřihlásil.

Správce daně nepochybně, že spolupráce se zprostředkovatelem mohla být konkrétně v roce 2015 významná. Stejně tak nepopíral existenci smluvního vztahu ani skutečnou úhradu provizí. Rozhodující však podle něj bylo, že daňová uznatelnost výdaje musí být posuzována ve vztahu ke konkrétnímu zdaňovacímu období a ke konkrétním zdanitelným příjmům.

V roce 2018 totiž proběhlo další výběrové řízení. V něm již společnost nevystupovala jako subjekt, který by byl závislý na referencích či obchodní historii zprostředkovatele, ale jako dodavatel s vlastní několikaletou historií přímé spolupráce s automobilovou společností. Příjmy dosažené v roce 2019 proto podle správce daně nebyly bezprostředním důsledkem původního zprostředkování z roku 2015, nýbrž výsledkem samostatného úspěchu společnosti v novém výběrovém řízení.

Tuto situaci NSS posoudil tak, že potvrdil závěry finanční správy. Připomněl, že pro uznání výdaje podle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů nestačí prokázat pouze jeho faktické vynaložení. Daňový subjekt musí současně doložit, že výdaj sloužil k dosažení, zajištění nebo udržení konkrétních zdanitelných příjmů. Tento vztah přitom musí být dostatečně přímý a bezprostřední. Nestačí, že výdaj s příjmy souvisí pouze historicky, nepřímou nebo ekonomicky vzdáleně.

NSS také zdůraznil, že zprostředkovatel se na výběrovém řízení v roce 2018 již nepodílel způsobem předpokládaným smlouvou o zprostředkování. Společnost měla v té době vlastní

dodavatelskou historii a vlastní obchodní pozici vůči automobilové společnosti. Příjmy dosažené v roce 2019 tak byly podle NSS odvozeny od následného samostatného úspěchu společnosti ve výběrovém řízení v roce 2018 a nebyly tedy již důsledkem zprostředkování.

NSS tak v posuzované věci potvrdil, že daňová účinnost výdaje podle § 24 odst. 1 ZDP vyžaduje více než jen ekonomickou či historickou souvislost. Provize vyplacená zprostředkovateli může být daňově uznatelná pouze tehdy, pokud daňový subjekt prokáže její přímý a bezprostřední vztah ke konkrétním zdanitelným příjmům.

Rozhodnutí je možné vnímat jako upozornění, že dlouhodobé provizní mechanismy navázané na budoucí příjmy je třeba průběžně vyhodnocovat a že je třeba disponovat dostatečnou dokumentací, která prokáže přímou a bezprostřední vazbu mezi zprostředkovatelskou provizí a konkrétními příjmy společnosti.

Vymezení osob podléjících se na kontrole dle § 23 odst. 7 písm. b) bod 1 zákona o daních z příjmů pro účely nízké kapitalizace

V tomto případě byla předmětem sporu otázka, zda lze nákladové úroky z korunových dluhopisů vyloučit z daňově uznatelných nákladů podle pravidla nízké kapitalizace dle § 25 odst. 1 písm. w) zákona o daních z příjmů. Klíčovým sporným bodem nebyla samotná existence tzv. korunových dluhopisů ani souvisejících úrokových plateb, ale to, zda mezi emitentem dluhopisů a jejich držiteli existoval vztah spojených osob ve smyslu § 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů.

V uvedeném případě došlo k restrukturalizaci podnikatelské skupiny, jejímž výsledkem byla situace, kdy fyzické osoby, které původně držely majetkovou účast ve skupině, si nadále zachovaly vliv na jejím fungování, ale současně se staly jejími věřiteli jako držitelé korunových dluhopisů.

Správce daně dovedl, že úrokové náklady z dluhopisů podléhají pravidlu nízké kapitalizace. Společnost současně vykazovala záporný vlastní kapitál, a protože věřitelé z dluhopisů byli podle správce daně osobami jinak spojenými se společností, správce daně všechny tyto úroky vyloučil jako daňově neuznatelný náklad. Právě naplnění definice „jinak spojené osoby“ a související aplikace testu nízké kapitalizace se stalo jádrem tohoto soudního sporu.

Rozsudek shrnuje, že při aplikaci testu nízké kapitalizace, tj. § 25 odst. 1 písm. w) zákona o daních z příjmů, je třeba zkoumat kumulativní splnění několika podmínek. Musí existovat úvěrový finanční nástroj, musí docházet k platbě úroků, dlužník musí

být nízce kapitalizován a věřitel musí být ve vztahu k dlužníkovi spojenou osobou podle § 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů. V posuzované věci bylo tedy sporné, zda držitelé dluhopisů byli vůči společnosti spojenými osobami.

Jednotliví společníci sice nevlastnili 25% podíl na kapitálu, nicméně správce daně vycházel z toho, že akcionáři jednali ve shodě. Prostřednictvím svých hlasovacích práv na valných hromadách rozhodujícím způsobem ovlivnili transformaci skupiny, emisi dluhopisů i následné nastavení dluhového financování. Podle správce daně tím vznikl vztah jinak spojených osob podle § 23 odst. 7 písm. b) bodu 1 zákona o daních z příjmů, neboť akcionáři se podíleli na kontrole společnosti. Nešlo přitom pouze o formální vlastnictví akcií nebo abstraktní možnost vykonávat akcionářská práva. Rozhodující bylo, že tato práva byla reálně využita ke schválení kroků, jejichž výsledkem bylo zatížení společnosti významným úrokovým nákladem, zatímco akcionáři si současně uchovali kontrolu nad skupinou.

NSS potvrdil, že osobou jinak spojenou může být i akcionář s podílem nižším než 25 %, pokud se fakticky podílí na kontrole jiné osoby. Pojem „účast na kontrole“ nelze podle NSS redukovat pouze na členství v kontrolním orgánu ani na výkon kontrolní činnosti v úzkém korporátním smyslu. Soud jej vyložil širěji jako formu faktického vlivu na daňově relevantní jednání jiné osoby. Účast na kontrole je tak podle NSS samostatnou kategorií, odlišnou od účasti na vedení, avšak sledující obdobný daňový účel. Obě kategorie zachycují různé formy ovlivňování daňového subjektu, které mohou být relevantní pro posouzení vztahu spojených osob.

NSS také přisvědčil závěru, že původní akcionáři jednali ve shodě za účelem umožnění emise korunových dluhopisů a zachování kontroly nad společnostmi ve skupině. Nebylo přitom rozhodné, zda se akcionáři shodovali ve všech jednotlivých personálních nebo korporátních otázkách. Podstatné bylo, že jejich souladné jednání směřovalo ke společnému výsledku: vydání dluhopisů, nastavení dluhového financování, provedení navazujících fúzí a zachování vlivu nad skupinou. Právě tento společný postup založil podle NSS dostatečný základ pro závěr o existenci faktické kontroly. Soud tak odmítl úzký výklad, podle něhož by bylo možné vztah spojených osob dovozovat pouze z formálních podílů nebo z přímého výkonu funkce v orgánech společnosti. Pro daňové účely může být rozhodující i širší ekonomický a korporátní kontext transakce.

Pro praxi je však důležité, že NSS korigoval krajský soud v otázce časového okamžiku pro posouzení podmínky existence spojených osob. Za nesprávný označil závěr krajského soudu, že pro aplikaci pravidla nízké kapitalizace postačuje prokázat spojenost osob pouze v okamžiku vzniku dluhového vztahu a tato spojenost se následně automaticky uplatní i ve všech dalších zdaňovacích obdobích. Dle NSS musí být podmínky nízké kapitalizace, včetně existence vztahu spojených osob, posuzovány vždy ve vztahu ke konkrétnímu zdaňovacímu období.

Rozsudek je tak dalším potvrzením trendu, v němž správní soudy při daňovém posuzování restrukturalizací a dluhového financování zkoumají nejen právní formu, ale i faktický ekonomický účinek transakce a reálné rozložení vlivu mezi zúčastněnými osobami.

Jitka Fridrichová
jfridrichova@deloittece.com

Přehled novinek

Judikatura SDEU

Soudní dvůr ve věci **C-603/24 Stellantis** rozhodoval o otázce zdanitelnosti úprav v oblasti převodních cen (TP) v případě následných změn cen dodaných vozů. Výrobce dodával vozy distributorovi, přičemž oba vzájemně podléhali pravidlům pro převodní ceny. Měli sjednáno, že na konci roku vždy dojde k potřebné úpravě ceny vozů v návaznosti na výši provozních nákladů distributora v souvislosti s opravami vozů tak, aby distributor vykázal přiměřený hospodářský výsledek. Dle SDEU z poskytnuté dohody o TP nevyplývá existence právního vztahu zakládajícího povinnost distributora zajistit za úplaty službu opravy vozidel. Pokud by však vnitrostátní soud dospěl k závěru, že takový právní vztah existuje, bude nutné ověřit, zda úpravy TP představují přímou a bezprostřední protihodnotu za tyto služby. Soudní dvůr přitom zdůraznil, že mezi službami opravy vozidel a úpravami TP je nanejvýš nepřímá souvislost, neboť samotná nejistota o existenci odměny může přerušit existenci přímé souvislosti. Pokud by vnitrostátní soud dospěl k závěru, že úpravy TP nebyly odměnou za poskytnuté služby opravy, pak se provede oprava základu daně u původních dodávek vozů. Úvahy Soudního dvora EU budou mít dle našeho názoru významný dopad na praxi.

V případě **T-233/25 Mokoryte SRL** se SDEU zabýval opravou základu daně u postoupené neuhrazené pohledávky. Dospěl přitom k závěru, že povinnost odvést DPH a možnost případně opravit základ daně u neuhrazené pohledávky obecně náležely osobě, která uskutečnila původní zdanitelné plnění. Z tohoto důvodu nemůže opravu základu daně uplatnit společnost Mokoryte jako postupník pohledávky. Tento závěr nemá zásadní dopad na běžnou praxi v České republice.

Ve stanovisku k případu **T-366/25 Szytelbiecka** generální advokát Soudního dvora EU posuzoval otázku, zda darování podniku podnikatelkou svým dvěma dcerám představuje převod obchodního závodu. Dcery přitom bezprostředně po darování vložily své majetkové podíly do jimi provozované společnosti. Generální advokát se v této souvislosti zabýval požadavky směrnice a výkladem jediného právního nástupce převodce, úmyslem dcer jakožto nabyvatele pokračovat v provozování podniku a v neposlední řadě otázkou, zda lze jednotlivé kroky (tj. převod obchodního závodu a následný vklad do společnosti) považovat za jediné plnění. Generální advokát uvedl, že na závěry by mělo mít vliv i to, zda bylo možné podnik převést matkou přímo na společnost.

Ve věci **T-268/25 Sampension Livsforsikring A/S** se generální advokát věnoval možnosti zavedení pravidel omezujících vytvoření DPH skupiny v Dánsku a posuzoval, zda jsou dánská pravidla v této souvislosti v rozporu se směrnicí. Dle dánských pravidel mohou subjekty vykonávající výhradně osvobozené činnosti bez nároku na odpočet daně vytvořit skupinu pro účely DPH pouze se subjekty, které jsou ve vztahu (přímého či nepřímého) 100% vlastnictví. Generální advokát konstatoval, že Dánsko mohlo zavést omezující pravidlo pro vytvoření DPH skupiny, nicméně na možnou nepřiměřenost dánského pravidla poukazují určité skutečnosti, které by si měl předkládající soud vyhodnotit (např. není zřejmé, proč restrikce nedopadá rovněž na subjekty s kráceným nárokem na odpočet daně).

Tomáš Brandejs
tbrandejs@deloittece.com

Jana Pavlicová
jpavlicova@deloittece.com

Proč „volný přístup cizinců na trh práce“ neznamena automaticky rychlejší nástup

Právní úprava pobytu a zaměstnávání cizinců v České republice není tvořena pouze národní legislativou. Vedle klíčových zákonů, zejména zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, a zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, hraje zásadní roli také právo Evropské unie a mezinárodní smlouvy, kterými je Česká republika vázána. Tyto nadnárodní předpisy mají přitom před českým právem přednost.

V praxi to znamená, že při posuzování konkrétních případů zaměstnávání cizinců je nezbytné vždy zohlednit celou hierarchii právních norem. Opomenutí evropské úpravy může vést k nesprávným závěrům – a to zejména u specifických typů pobytů, které jsou upraveny unijními směrnici.

Volný přístup na trh práce – kde skutečně pomáhá

Již téměř dva roky mají občané vybraných států podle § 98 zákona o zaměstnanosti volný přístup na trh práce. Konkrétně se jedná o Austrálii, Japonsko, Kanadu, Korejskou republiku, Nový Zéland, Velkou Británii, Spojené státy americké, Singapur, Izrael a Taiwan. Jak však bylo opakovaně zdůrazňováno, samotný volný přístup nezakládá oprávnění k pobytu na území České republiky. O pobytové oprávnění je nadále nutné žádat standardním způsobem.

Výhody tohoto režimu jsou v českém prostředí nejvíce patrné u zaměstnaneckých karet, a to jak duálních, tak neduálních. Zaměstnavatelům zde v případě, že chtějí zaměstnat cizince, který má nárok na volný přístup na trh práce, odpadá povinnost:

- hlásit volné pracovní místo úřadu práce,
- zajistit pracovní povolení pro cizince.

V případě schválení žádosti může držitel zaměstnanecké karty nastoupit do zaměstnání bezprostředně po příjezdu do České republiky na základě víza k převzetí pobytového oprávnění (DV/R). Není tedy nutné čekat na vydání potvrzení o splnění podmínek držitele zaměstnanecké karty, které Ministerstvo vnitra standardně vydává až při osobní registraci na pracovišti OAMP.

Limity u modré karty a ICT karty

Odlíšná situace však nastává u pobytových titulů, které jsou harmonizovány evropským právem – konkrétně u modré karty a karty pro vnitropodnikově převedené zaměstnance (ICT).

Modrá karta

Modrá karta je určena pro vysoce kvalifikované pracovníky a přináší řadu výhod, například:

- širší možnosti mobility v rámci EU,
- příznivější podmínky pro sloučení rodiny,
- určité benefity v oblasti sociálního zabezpečení.

Tato karta však může být vydána pouze na pracovní místo, které bylo řádně nahlášeno úřadu práce a zařazeno do centrální evidence. Pravidla pro její vydání se tedy nemění ani u cizinců s volným přístupem na trh práce.

Zásadní omezení přichází i v otázce nástupu do zaměstnání. Držitel modré karty může začít pracovat až po obdržení potvrzení o splnění podmínek držitele modré karty. V praxi to může – v závislosti na vytiženosti pracoviště OAMP – znamenat po příjezdu do České republiky prodlevu v délce několika týdnů.

ICT karta

Stejná logika se uplatní také u karty pro vnitropodnikově převedené zaměstnance. Ačkoli i zde může mít cizinec formálně volný přístup na trh práce, v praxi jej nelze plně využít.

Ani v případě ICT karty není možné nastoupit do zaměstnání ihned po příjezdu. Zaměstnanec musí vyčkat na vydání potvrzení o splnění podmínek ze strany OAMP, což opět prodlužuje reálný nástup do práce.

Praktické dopady pro zaměstnavatele

Z pohledu zaměstnavatelů je proto důležité rozlišovat, u kterých typů pobytových oprávnění lze volný přístup na trh práce skutečně využít a kde je jeho efekt omezen evropskou legislativou.

Zatímco u zaměstnaneckých karet může tento režim výrazně zjednodušit a urychlit proces nástupu, u modrých karet a ICT karet zůstávají klíčové administrativní kroky zachovány – včetně povinnosti čekat na finální potvrzení ze strany Ministerstva vnitra.

V případě, že řešíte konkrétní situaci nebo potřebujete detailnější posouzení, doporučujeme vycházet z individuálních okolností daného případu a eventuálně využít odborné konzultace.

Jana Sedláčková
jsedlackova@deloittece.com

Hana Trojanová
htrojanova@deloittece.com

Vláda prodloužila prominutí spotřební daně z nafty

Vláda České republiky rozhodla prostřednictvím opatření obecné povahy o prodloužení období hromadného prominutí části spotřební daně z motorové nafty a jejích směsí určených pro pohon vznětových motorů, a to do 31. května 2026. Toto opatření navazuje na dříve vydané rozhodnutí, které se vztahovalo na případy, kdy daňová povinnost u nafty vznikla v období od 8. do 30. dubna 2026.

Opatření se dotýká zejména poplatníků spotřební daně, kteří motorovou naftu uvádějí do volného daňového oběhu, a rovněž subjektů uplatňujících nárok na vrácení spotřební daně, typicky v oblasti zemědělské prvovýroby a lesního hospodářství. V této souvislosti dochází ke snížení spotřební daně na motorovou naftu o 1,939 Kč na litr a zastropování nároku na vrácení daně na částku 8 011 Kč na 1000 litrů. Po započtení DPH se tento krok projeví snížením ceny nafty přibližně o 2,35 Kč na litr. Spotřební daň z benzínu zůstává beze změny.

Již na začátku dubna vláda rovněž reagovala zastropováním marží u distribuce benzínu a nafty, které jsou aktuálně omezeny na maximálně 3 Kč na litr neprémiového paliva. Cílem opatření je zmírnit daňovou zátěž poplatníků v reakci na výraznou volatilitu cen pohonných hmot na světových trzích, způsobenou zejména ozbrojeným konfliktem na Blízkém východě.

Jan Mašek

jmasek@deloittece.com

Kontakty

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z daňového oddělení společnosti Deloitte nebo s jedním z následujících odborníků:

Přímé daně

Miroslav Svoboda

msvoboda@deloittece.com

Marek Romancov

mromancov@deloittece.com

Kateřina Novotná

knovotna@deloittece.com

Tereza Gebauer

tgebauer@deloittece.com

Miroslav Richter

MirRichter@deloittece.com

Roman Ženatý

rzenaty@deloittece.com

Imigrace

Tereza Kavan Klimešová

tklimesova@deloittece.com

Nepřímé daně

Adham Hafoudh

ahafoudh@deloittece.com

Radka Mašková

rmaskova@deloittece.com

Kontrolní hlášení

Jaroslav Beneš

jbenes@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Churchill I

Italská 2581/67

120 00 Praha 2 – Vinohrady

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Dotace pro zpracovatele masa: v roce 2026 se zásadně mění pravidla

Ministerstvo zemědělství připravuje na podzim 2026 otevření dotačního programu č. 13 zaměřeného na modernizaci výroby masa a masných výrobků. Podpora může dosáhnout až 50 % uznatelných nákladů, maximálně 60 mil. Kč na projekt. V porovnání s předešlými obdobnými výzvami tato letošní přináší zásadní změny v pravidlech, které mohou významně ovlivnit úspěšnost projektů.

Co je letos jinak

- Dotace se týká užšího okruhu oprávněných žadatelů – pouze výrobců masa a masných výrobků.
- Projekty musí být jasně navázány na podporované produkty dle celních kódů (např. 02, 1601–3, 1501–2, 1516.10).
- Jsou stanoveny nové limity pro propojené a partnerské podniky – max. 120 mil. Kč uznatelných nákladů za skupinu.
- Motivační účinek bude nově posuzován jako ekonomický test (posuzují se vícenáklady a přiměřenost návratnosti).

Na co si dát pozor

Letošní výzva výrazně více pracuje s ekonomickým posouzením projektu. Mezi nejčastější rizika patří:

- Příliš silná ekonomika projektu – vysoká návratnost může být argumentem proti podpoře
- Nerealisticky zpracovaná varianta bez dotace
- Nesprávná struktura nákladů nebo vazba na nezpůsobilé produkty

Základní parametry výzvy

Termíny:

- Vyhlášení výzvy: 1. září 2026
- Příjem žádostí: do 31. října 2026

Způsobilé výdaje:

- Veškerá technologická zařízení související s výrobou
- Vytvoření a modernizace skladů
- Hardware, software a projektová dokumentace
- Stavební náklady (max. 25 % způsobilých výdajů)

Kdo může žádat:

- Velké podniky mimo kategorii MSP
- Projekty zaměřené na produkty v sektoru masa dle celních kódů

Limity podpory:

- Až 50 % způsobilých výdajů
- Max. 60 mil. Kč na projekt
- Max. 120 mil. Kč uznatelných nákladů na skupinu podniků

Tip Deloitte

Důležitým faktorem může být míra automatizace (např. robotizace, kontrola kvality založená na AI, IoT senzory nebo systémy SCADA/MES). Stavební část projektu je omezená, proto může být vhodné kombinovat financování například s programem SZP 34.73 (Investice do zpracování zemědělských produktů).

Antonín Weber
antoweber@deloittece.com

Veronika Vašíčková
vasickova@deloittece.com

Program LIFE 2026: Národní podpora pro české žadatele

Dne 24. 4. 2026 byla vyhlášena národní dotační výzva programu LIFE, administrovaná Ministerstvem životního prostředí (MŽP). Tato výzva doplňuje evropskou výzvu LIFE 2026 a jejím cílem je podpořit zapojení českých subjektů, snížit bariéru vstupu do evropské konkurence a zvýšit kvalitu připravovaných projektů prostřednictvím zpětné vazby v průběhu hodnocení.

Co lze získat

- Podpora **přípravy projektové žádosti až 280 000 Kč** (pro koordinátora)
- **Spolufinancování projektů až 25 % způsobilých výdajů** (max. 25 mil. Kč na projekt)
- **Spolufinancování partnerů až 25 % způsobilých výdajů** (max. 2 mil. Kč na partnera)

Celková alokace výzvy

- **2 mil. Kč – příprava projektů**
- **55 mil. Kč – spolufinancování projektů**
- **10 mil. Kč – spolufinancování partnerů**

Pro koho je výzva určena

- Subjekty připravující projekt do evropské výzvy LIFE 2026
- Subjekty, jejichž projekt uspěje v evropské výzvě LIFE a potřebují zajistit spolufinancování

Jak probíhá hodnocení

- Formální kontrola žádosti
- Odborné hodnocení třemi nezávislými hodnotiteli
- Projednání v hodnoticích panelech se zpětnou vazbou pro žadatele

Jaké projekty jsou podporovány

Program LIFE podporuje projekty s praktickým dopadem v oblasti životního prostředí a klimatu, které:

- ověřují inovativní řešení v praxi,
- mají měřitelný dopad a prokazují přínosy,
- mají potenciál pro širší využití a replikaci.

Podpora je určena zejména pro projekty v těchto oblastech:

- životní prostředí
- opatření v oblasti klimatu

Shrnutí přínosu pro české žadatele

Národní výzva MŽP představuje důležitý nástroj, který:

- snižuje finanční bariéru vstupu do evropských projektů,
- podporuje kvalitní přípravu projektových návrhů,
- zvyšuje šanci českých subjektů uspět v mezinárodní konkurenci.

Vzhledem k těmto přínosům se jedná o vhodnou příležitost pro subjekty, které zvažují zapojení do programu LIFE a chtějí maximalizovat své šance na úspěch v evropské výzvě.

Evropský kontext programu LIFE

Program LIFE má pro období 2021–2027 celkový rozpočet 5,43 mld. eur a je rozdělen do čtyř podprogramů:

- Nature and Biodiversity
- Circular Economy and Quality of Life
- Climate Change Mitigation and Adaptation
- Clean Energy Transition

Evropská komise vyhlásila výzvy programu LIFE 2026 dne 21. dubna 2026 prostřednictvím portálu Funding & Tenders. Výzvy jsou otevřeny širokému spektru žadatelů (veřejný sektor, podniky, výzkumné organizace i neziskový sektor) a zaměřují se na projekty podporující implementaci Evropské zelené dohody, ochranu biodiverzity, přechod na oběhové hospodářství a zmírňování či přizpůsobení se změně klimatu. Hlavním typem podporovaných projektů jsou tzv. Standard Action Projects (SAP), doplněné o strategické projekty (SIP/SNAP), projekty technické asistence a koordinační a podpůrné akce v oblasti čisté energie.

Uzávěrky pro podání žádostí spadají převážně na září 2026, přičemž strategické projekty probíhají ve dvou fázích s finálním termínem na jaře 2027.

Antonín Weber
antoweber@deloittece.com

Veronika Vašíčková
vvasickova@deloittece.com

Kontakty

V případě, že se Vás tato problematika dotýká, rádi Vám poskytneme podrobné informace. Prosím, neváhejte nás kontaktovat.

Dotace CZ

Luděk Hanáček

lhanacek@deloittece.com

Antonín Weber

antoweber@deloittece.com

Dotace a investiční pobídky SK

Milan Šustek

msustek@deloittece.com

Investiční pobídky

Daniela Hušáková

dhusakova@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Churchill I

Italská 2581/67

120 00 Praha 2 – Vinohrady

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

dReport: Květen 2026

Zalistujte si v pravidelném přehledu účetních novinek.

Revoluce v ocenění ekvivalencí v samostatné účetní závěrce

Dne 23. března 2026 schválila Národní účetní rada novou interpretaci I-53 Ocenění cenných papírů a podílů ekvivalencí v individuální účetní závěrce podnikatelů. V následujícím článku shrneme hlavní změny, které tato interpretace přináší.

INTERPRETACE NÁRODNÍ ÚČETNÍ RADY

Interpretace vyjadřují odborný názor Národní účetní rady na praktickou aplikaci českých účetních pravidel. Cílem interpretací je přispívat k formulaci optimálních a jednotných postupů v oblasti účetnictví a účetního výkaznictví. Zabývají se především otázkami, které nejsou českými účetními předpisy řešeny nebo jsou řešeny nedostatečně, a oblastmi, které jsou v účetní praxi řešeny nejednotně.

I když interpretace nejsou právně závazné, Nejvyšší správní soud je již několikrát akceptoval jako hodnotný zdroj doplňující účetní legislativu.

INTERPRETACE I-53 OCEŇENÍ CENNÝCH PAPIRŮ A PODÍLŮ EKVIVALENCÍ V INDIVIDUÁLNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRCE PODNIKATELŮ

Interpretace I-53 *Ocenění cenných papírů a podílů ekvivalencí v individuální účetní závěrce podnikatelů* (dále jen „interpretace“) přináší výklad pojmu „podíl na vlastním kapitálu“, který používá pro definici metody ekvivalence vyhláška č. 500/2002 Sb., pro podnikatele (dále jen „vyhláška“). Výklad interpretace se odlišuje od dosavadní převažující praxe a zejména u podílů, které byly pořízeny koupí, může vést k významně odlišnému ocenění.

DOSAVADNÍ PŘEVAŽUJÍCÍ PRAXE

Doposud většina účetních jednotek při používání metody ekvivalence (tj. ocenění cenných papírů a podílů v ovládané osobě nebo v osobě pod podstatným vlivem k rozvahovému dni) interpretovala ustanovení § 51 odst. 3 vyhlášky, dle kterého „změny v ocenění cenných papírů a podílů oceňovaných podílem na vlastním kapitálu (ekvivalencí) ovládané osoby nebo osoby pod podstatným vlivem se účtují prostřednictvím rozvahových účtů v účtové skupině 41“. Hodnota podílu v takových společnostech byla k rozvahovému dni stanovena aplikací vlastnického podílu na vlastní kapitál vykázaný v jejich účetní závěrce k tomuto dni. Ukažme si to na příkladu.

Příklad

Společnost A koupila 40% podíl ve Společnosti B k 1. 1. 2025 za 10 mil. Kč. Společnost B je velmi úspěšný start-up s růstovým potenciálem. Vlastní kapitál Společnosti B ke dni akvizice byl dle její účetní závěrky 100 tis. Kč. Společnost B vygenerovala za rok 2025 zisk

ve výši 2 mil. Kč, což bylo dokonce půl milionu korun nad plánem, a její vlastní kapitál dle účetní závěrky tak k 31. 12. 2025 činil 2 100 tis. Kč.

Podle dosavadní většinové praxe by Společnost A k 31. 12. 2025 vzala 2 100 tis. Kč a aplikovala vlastnický podíl 40 %. Výsledkem by bylo ocenění podílu ve výši 840 tis. Kč ($2100 \cdot 0,4$) a zároveň zaúčtování „ztráty“ ve výši 9 160 tis. Kč do vlastního kapitálu – fond z přecenění. Otázkou je, zda takové razantní snížení hodnoty odpovídá ekonomické realitě neboli zda – podle slov zákona o účetnictví – podává věrný a poctivý obraz. Odpověď je poměrně nasnadě. Kupní cena mezi nespřízněnými subjekty je nejlepší doklad reálné hodnoty. U Společnosti B během roku nenastaly žádné skutečnosti, které by vedly ke snížení takové hodnoty, naopak, její výsledek předčil původní očekávání. Objektivně tedy k žádnému významnému snížení v hodnotě aktiva nedošlo. Zdá se tedy, že dosavadní většinová výkladová praxe byla v rozporu se základní zásadou, na které je postavena účetní závěrka, a to podání věrného a poctivého obrazu finanční situace účetní jednotky.

VÝKLAD V INTERPRETACI I-53

Interpretace ustanovení § 51 odst. 3 vyhlášky vykládá obdobně, jako je vykládáno ustanovení § 63 odst. 6 vyhlášky pro metodu konsolidace ekvivalencí (protihodnotou), resp. jak je metoda ekvivalence v samostatné účetní závěrce definována vyhláškou č. 501/2002 Sb., pro banky a jiné finanční instituce. Vychází ze základní premisy, že pořizovací cena cenného papíru má být následně upravována o podíl na změně vlastního kapitálu mezi datem pořízení a datem ocenění ekvivalencí. Aby se hodnota ocenění ekvivalencí v samostatné účetní závěrce podnikatelů a finančních institucí a v konsolidované účetní závěrce rozcházel co nejméně, zavádí tato interpretace ještě další povinné úpravy, z nichž nejvýznamnější je odpis rozdílu mezi pořizovací cenou podílu a podílem na reálné hodnotě nabytých čistých aktiv (tento rozdíl známe pod pojmem goodwill v samostatné účetní závěrce nebo konsolidační rozdíl v konsolidované účetní závěrce). V tomto případě není tento „goodwill“ vykazován samostatně, ale zůstává nedílnou součástí ocenění investice. To, co interpretace nemění, je skutečnost, že dopad z přecenění ekvivalencí (ať už se jedná o dopad změny ve vlastním kapitálu, nebo o odpis „goodwillu“) je zúčtován proti vlastnímu kapitálu – fondu z přecenění – a ve výsledovce jsou vykazovány pouze přijaté dividendy. Ukažme si tento koncept na stejném příkladu jako výše.

Příklad

Podle výkladu v interpretaci by Společnost A musela nejprve stanovit hodnotu „goodwillu“, tj. rozdílu mezi pořizovací cenou podílu ve Společnosti B a podílem na reálné hodnotě nabytých čistých aktiv k datu pořízení. Předpokládejme, že hodnota čistých aktiv (aktiva mínus cizí zdroje) Společnosti B oceněných reálnou

hodnotou je rovna účetní hodnotě vlastního kapitálu, tj. 100 tis. Kč. „Goodwill“ k datu pořízení je tak 9 960 tis. Kč ($10\,000 - 100 \cdot 0,4$). Vedení Společnosti A musí rozhodnout, po jakou dobu bude tento „goodwill“ odpisovat. Vzhledem k povaze businessu a očekávané návratnosti investice rozhodlo vedení společnosti o době odpisování 10 let. Roční odpis bude činit 996 tis. Kč.

K 31.12. 2025 bude investice ve Společnosti B oceněna následovně:

Požizovací cena (10 000 tis. Kč) - odpis goodwillu (996 tis. Kč) + podíl na výsledku hospodaření za rok 2025 ($2\,000 \cdot 0,4$) = 9 804 tis. Kč. Rozdíl mezi pořizovací cenou podílu 10 000 tis. Kč a novým oceněním k rozvahovému dni ve výši 9 804 tis. Kč představuje „ztrátu“ ve výši 196 tis. Kč, která bude zúčtována proti vlastnímu kapitálu – fondu z přecenění.

Vidíme, že i výklad v interpretaci vede v tomto konkrétním případě ke snížení hodnoty investice. Toto snížení je způsobeno právě lineárním odpisem „goodwillu“ a je možné, že bude v následujících letech, pokud bude zisk Společnosti B růst, plně eliminováno.

POROVNÁNÍ OBOU METOD

Dosavadní většinový přístup	Interpretace I-53
Ocenění celkovým podílem na VK	Požizovací cena - odpis goodwillu, +/- podíl na změnách VK po akvizici
Přecenění ke konci roku	Přecenění ke konci roku
MD 414: 9 160 tis. Kč	MD 414: 196 tis. Kč
D 062: 9 160 tis. Kč	D 062: 196 tis. Kč
Hodnota investice ke konci roku je 840 tis. Kč .	Hodnota investice ke konci roku je 9 804 tis. Kč .

062 – Podíly v účetních jednotkách pod podstatným vlivem
414 – Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků

ZVEŘEJNĚNÍ V PŘÍLOZE ÚČETNÍ ZÁVĚRKY

V příloze účetní závěrky je nutné zveřejnit jednak popis použité metody, jednak také ostatní relevantní číselné informace, včetně rozdělení účetní hodnoty podílu oceněného ekvivalencí na podíl na vlastním kapitálu a na goodwill, a dobu odpisování goodwillu.

DALŠÍ ÚPRAVY VYŽADOVANÉ INTERPRETACÍ

Interpretace ale nezůstává pouze u stanovení a odpisování goodwillu. Obdobně jako v metodě konsolidace ekvivalencí je nutné zohlednit i:

- Rozdíl mezi účetními hodnotami jednotlivých aktiv a dluhů a jejich oceněním reálnou hodnotou ke dni akvizice. Toto bude relevantní zejména pro investice do společností, které vlastní nemovitosti. Tento rozdíl je také nutno odpisovat, a to po dobu životnosti takového aktiva (po zohlednění případné odložené daně).
- Investice v cizích měnách. Pokud se jedná o investici v cizí měně, interpretace na příkladu ukazuje, že samotná pořizovací cena a goodwill se k rozvahovému dni nepřepočítávají a aktuální kurzem je přepočtena právě jen změna vlastního kapitálu od okamžiku akvizice.
- Investice ve společnostech s jiným účetním rámcem. Pokud se jedná o investici ve společnosti, která pro sestavení účetní závěrky nepoužívá české účetní předpisy, potom je prvním krokem sjednocení účetních metod. Vlastní kapitál i změny vlastního kapitálu nelze brát přímo z účetních závěrek, ale je nutné je nejprve upravit na hodnoty, jaké by byly vykázány, pokud by byla účetní závěrka sestavena v souladu s českou účetní legislativou.
- Znehodnocení investice. Výklad interpretace a ponechání zůstatkové hodnoty goodwillu v ocenění investice jde ruku v ruce s možností, že investice může být znehodnocena, protože její hodnota je vyšší než hodnota čistých aktiv v její účetní závěrce. V okamžiku, kdy se dceřině/přidružené společnosti nedaří tak, jak bylo plánováno/očekáváno, by měl být proveden test na znehodnocení a popřípadě by k investici oceněné ekvivalencí měla být vytvořena opravná položka.
- Dopad přeměn. Pokud v rámci skupiny dojde k přeměně s přeceněním na reálné hodnoty, nemělo by toto přecenění mít dopad na ocenění ekvivalencí. Tj. změna vlastního kapitálu z důvodu přeměny by měla odpovídat pouze účetním hodnotám převedených čistých aktiv.

Pokud se vaší společnosti některá z výše uvedených situací týká, je vhodné prostudovat text interpretace I-53 i k ní připojené příklady detailně. Další možností je se zúčastnit podzimního školení Aktuality v českém účetnictví, které každoročně v Deloitte pořádáme a kde se této interpretaci budeme v detailu věnovat.

PŘIJETÍ NOVÉHO VÝKLADU

Interpretace Národní účetní rady nejsou právně závazné, nicméně obvykle vedou k vykázání, které lépe naplňuje zásadu věrného a poctivého obrazu, což je v tomto případě zřejmé z příkladu uvedeného výše. Dále samotný text interpretace poukazuje na to, že metoda ekvivalence je definována v evropské směrnici EU č. 341/2013, se kterou by měla být česká účetní legislativa plně v souladu. Tato směrnice primárně definuje metodu ekvivalence pro konsolidaci a umožňuje její použití i pro samostatnou účetní závěrku (se zohledněním určitých specifik). Je tak jasné, že ocenění ekvivalencí má být pouze jedno a fakticky totožné s případnou konsolidovanou účetní závěrku. Aplikace výkladu této interpretace je tak v souladu s evropským právem.

Domníváme se, že změna výkladu by měla být chápána obdobně jako změna metody a stejně tak i promítnuta v účetní závěrce společnosti. Při změně metody je nutné upravit srovnatelné údaje tak, jako by stejná metoda byla používána i v přechodném účetní období, a zároveň tuto změnu popsat v příloze v účetní závěrce společně s vyčíslením jejího dopadu na finanční pozici (rozvahu) společnosti.

ZÁVĚREM

Interpretace skutečně přináší revoluci do způsobu oceňování ekvivalencí v samostatné účetní závěrce, nicméně tato revoluce se primárně dotkne pouze těch investic, které byly pořízeny koupí a kde se kupní cena významně lišila od účetní hodnoty podílu na vlastním kapitálu. Dále je třeba zpozornět v případě, kdy došlo k přeměně s přeceněním na reálnou hodnotu, protože od tohoto přecenění má být abstrahováno. Pro ty účetní jednotky, které ekvivalencí oceňují pouze podíly ve společnostech, které samy založily a zároveň u nich nedošlo k žádné přeměně s přeceněním, se žádná revoluce nekoná.

Ještě je vhodné zdůraznit, že návrh nového zákona o účetnictví ve znění, ve kterém je právě projednáván Poslaneckou sněmovnou, přistupuje k ocenění ekvivalencí v samostatné účetní závěrce totožně jako interpretace I-53. Pokud se vedení společnosti rozhodne postupovat v souladu s touto interpretací, bude tak mít při přechodu na nový zákon o starost méně.

Zdroj: www.nur.cz

Martina Křížová Chrámecká
mkrizovachramecka@deloittece.com

ESMA vydal zprávu o činnosti dohledových orgánů a jejich zjištěních za rok 2025

Dne 7. května 2026 vydal Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) zprávu o prosazování pravidel firemního výkaznictví a o regulačních činnostech dohledových orgánů v rámci Evropského hospodářského prostoru v roce 2025.

ESMA je nezávislým orgánem EU, který byl založen 1. ledna 2011. Jeho posláním je zlepšovat ochranu investorů a podporovat stabilní a dobře fungující finanční trhy v EU.

ESMA a orgány dohledu nad prosazováním účetních pravidel v EU pravidelně zkoumají soulad finančních a nefinančních informací poskytovaných emitenty cenných papírů kótovaných na regulovaných trzích s příslušným rámcem účetního výkaznictví (účetní standardy IFRS).

Zpráva o prosazování pravidel firemního výkaznictví a regulačních činnostech poskytuje přehled činností v oblasti dohledu a prosazování pravidel firemního výkaznictví, které v období od 1. ledna 2025 do 31. prosince 2025 vykonávaly národní dohledové orgány v Evropském hospodářském prostoru a ESMA. Zpráva má 70 stran a je strukturována do tří oblastí prosazování pravidel: finanční výkaznictví, výkaznictví v oblasti udržitelnosti a digitální výkaznictví (ESEF).

FINANČNÍ VÝKAZNICTVÍ

Na konci roku 2025 bylo téměř **3 800 emitentů** (v roce 2024: 3 900), kteří sestavují účetní závěrku podle účetních standardů IFRS, přijato k obchodování na regulovaném trhu v EU. Z nich přibližně 3 150 sestavilo podle účetních standardů IFRS konsolidovanou účetní závěrku a přibližně 650 nekonsolidovanou účetní závěrku. V České republice bylo v roce 2025 celkem 74 emitentů (v roce 2024: 78), z nichž 26 sestavilo konsolidovanou a 48 nekonsolidovanou účetní závěrku podle účetních standardů IFRS.

V roce 2025 evropské dohledové orgány přezkoumaly účetní závěrky **628 emitentů** s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích, což představuje prověрку v průměru **16 % všech emitentů** vykazujících podle účetních standardů IFRS v EU.

Na základě těchto prověrek bylo přijato 240 opatření pro řešení významných odchylek od účetních standardů IFRS. Přibližně 36 % všech opatření přijatých v roce 2025 se týkalo problematiky uznávání, oceňování a/nebo prezentace, zatímco 64 % všech opatření souviselo pouze se zveřejňováním informací. Podobně jako v roce 2024 vyžadovaly dohledové orgány přibližně u 11 % přijatých opatření, aby emitenti okamžitě zveřejnili informace na trhu opětovným vydáním účetní závěrky nebo zveřejněním opravné poznámky. U zbývajících 89 % přijatých opatření se dohledové orgány domnívaly, že oprava v budoucí účetní závěrce je dostatečná.

Podobně jako v roce 2024 byly **hlavní nedostatky** zjištěny ve čtyřech oblastech, jmenovitě v účtování o finančních nástrojích, testování snížení hodnoty nefinančních aktiv, sestavování a zveřejňování účetní závěrky a ve vykazování provozních segmentů.

Dohledové orgány rovněž posuzovaly **nefinanční informace** (angl. Alternative Performance Measures) u 434 emitentů, což představuje přibližně 11 % z celkového odhadovaného počtu emitentů povinných zveřejnit nefinanční informace, což vedlo k 69 nápravným opatřením. Téměř polovina těchto opatření se týkala zveřejňování informací podle článku 8 nařízení EU o taxonomii.

ZPRÁVY O UDRŽITELNOSTI

Ke konci roku 2025 spadalo do působnosti prosazování pravidel přibližně **2 000 zpráv** emitentů o udržitelnosti. V České republice zveřejnilo v roce 2025 konsolidované zprávy o udržitelnosti pouze 11 emitentů.

DIGITÁLNÍ VÝKAZNICTVÍ

Zpráva se také věnuje vykazování v evropském jednotném elektronickém formátu (**ESEF**). V roce 2025 sestavilo 3 072 emitentů konsolidovanou účetní závěrku podle IFRS s povinným značkováním iXBRL (z toho v ČR 27), 50 emitentů připravilo nekonsolidovanou účetní závěrku s dobrovolným značkováním iXBRL a 815 emitentů zveřejnilo účetní závěrku pouze ve formátu

XHTML (z toho v ČR 51). Na základě 2 995 kontrol podání realizovaly dohledové orgány v roce 2025 celkem 266 opatření. Porušení v této oblasti se týkala především nedodržení formátu XHTML v celé výroční finanční zprávě nebo opožděného zveřejnění výroční finanční zprávy v ESEF.

ZÁVĚREM

Zpráva úřadu ESMA o prosazování pravidel firemního výkaznictví a o regulačních činnostech dohledových orgánů za rok 2025 je k dispozici na [webových stránkách úřadu ESMA](#).

Podle našeho názoru ze zprávy ESMA nepřímo vyplývá, že firemní výkaznictví emitentů cenných papírů kótovaných na regulovaných trzích není úplně snadné. Ve společnosti Deloitte působí řada zkušených specialistů, kteří vám pomohou tuto činnost efektivně a účelně zjednodušit. V případě zájmu o poradenství v oblasti účetnictví a finančního reportingu kontaktujte prosím [Petru Dvořákovou](#).

Zdroj: www.esma.europa.eu

Jitka Kadlecová

jkadlecova@deloittece.com

Kontakty

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z auditního oddělení společnosti Deloitte, s odbornou skupinou Deloitte na adrese CZ_TechnicalDesk@deloittece.com nebo s jedním z následujících odborníků:

České účetnictví

Miroslav Zígáček
mzigacek@deloittece.com

Martina Křížová Chrámecká
mkrizovachramecka@deloittece.com

IFRS a US GAAP

Martin Tesař
mtesar@deloittece.com

Soňa Plachá
splach@deloittece.com

Gabriela Jindřišková
gjindriskova@deloittece.com

Deloitte Audit s. r. o.
Churchill I
Italská 2581/67
120 00 Praha 2 – Vinohrady
Česká republika
Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

dReport: Květen 2026

Zalistujte si v pravidelném přehledu právních novinek.

Legal News [květen 2026]: Odpovídá jednatel za nepodání insolvenčního návrhu?

Nejvyšší soud v květnových rozhodnutích řešil několik odlišných otázek soukromého práva. V jednom z případů dovodil, že neoprávněné použití fotografie nezletilého na propagačních plakátech nemusí samo o sobě zakládat nárok na peněžité zadostiučinění, v jiném naopak posílil ochranu spotřebitele při posuzování běhu promlčecí lhůty u bezdůvodného obohacení. Další judikáty se zaměřují na odpovědnost jednatelů za nepodání insolvenčního návrhu, na meze odporovatelnosti ekvivalentních právních jednání a také na podmínky náhrady ušlého zisku při porušení smlouvy o smlouvě budoucí.

V rozsudku NS sp. zn. 25 Cdo 1488/2024 řešil Nejvyšší soud, zda **neoprávněné pořízení a opakované zveřejňování fotografie nezletilého žalobce na plakátech** propagujících hudební akci odůvodňuje peněžité zadostiučinění. Dospěl k závěru, že nikoli. Ačkoli šlo o neoprávněný zásah do práva k podobě a podobizně, újma nedosáhla takové intenzity, aby bylo namístě přiznat financ

Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 2456/2025 se zabýval otázkou **promlčení práva na vydání bezdůvodného obohacení z plnění poskytnutého na základě absolutně neplatné spotřebitelské úvěrové smlouvy**. Soudní dvůr Evropské unie zakotvením zásady efektivity určil, že v případech spotřebitelských smluv nelze počátek běhu promlčecí doby vázat na den plnění, pokud by tím byla znemožněna účinná ochrana práv spotřebitele. Promlčecí lhůta proto začíná běžet až od okamžiku, kdy měl spotřebitel vědomost o tom, že plnil bezdůvodně – v daném případě od právní moci usnesení o zastavení exekuce. Čtyřletá promlčecí doba podle § 397 obchodního zákoníku tak odporuje unijnímu právu.

V rozsudku sp. zn. 29 Cdo 598/2025 se Nejvyšší soud zaměřil na **výklad podmínek odpovědnosti člena statutárního orgánu za škodu při porušení povinnosti podat insolvenční návrh**.

V projednávané věci věřitel neměl objektivní možnost přihlásit svou pohledávku, jelikož insolvenční řízení nebylo nikdy zahájeno a společnost byla po likvidaci vymazána z obchodního rejstříku. Věřitel se proto domáhal náhrady škody přímo po bývalých jednatelech společnosti podle § 99 insolvenčního zákona. Nejvyšší soud dovodil, že odpovědnost jednatele za škodu způsobenou nepodáním insolvenčního návrhu se může uplatnit i tehdy, pokud insolvenční řízení nikdy neproběhlo, zejména pokud je tato skutečnost důsledkem porušení povinnosti samotného statutárního orgánu. Nepřihlášení pohledávky v propadné přihlašovací lhůtě pak nelze přičítat k tíži věřitele, který objektivně neměl možnost svou pohledávku do insolvenčního řízení přihlásit.

Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 29 Cdo 666/2024 řešil **výklad pojmu zkracujícího právního jednání dlužníka v rámci obecného odpůrčího práva** podle § 589 a § 590 občanského zákoníku. Soud se zabýval zejména otázkou, zda může být odporovatelné i tzv. ekvivalentní právní jednání. V projednávané věci věřitel odporoval kupní smlouvě, kterou dlužník převedl ideální polovinu nemovitostí na osobu blízkou, a namítal, že přestože bylo poskytnuto protiplnění, fakticky došlo ke zkrácení jeho uspokojení. Dlužník totiž použil získané peněžní prostředky jinak než k úhradě dluhu. Nejvyšší soud dovodil, že ekvivalentní právní jednání zásadně není neúčinné, pokud dlužník za převedený majetek skutečně obdržel obvyklou cenu nebo jinou přiměřenou náhradu a samotná změna skladby majetku nevedla ke ztížení uspokojení věřitele. Pozdější nakládání dlužníka s obdrženým protiplněním není podle Nejvyššího soudu pro posouzení neúčinnosti rozhodné.

Nejvyšší soud se v rozsudku sp. zn. 23 Cdo 2670/2025 zabýval **nárokem na náhradu ušlého zisku z porušení smlouvy o smlouvě budoucí**, kterou strany uzavřely v souvislosti s účastí žalované ve veřejné zakázce. Žalobkyně měla jako budoucí poddodavatel spolupracovat na přípravě nabídky a po úspěchu žalované se podílet na realizaci projektu se sjednaným podílem na zisku. Po úspěchu žalované ve výběrovém řízení však k uzavření budoucí smlouvy nedošlo a projekt byl realizován s jiným subjektem. Nejvyšší soud potvrdil, že porušení povinnosti ze smlouvy o smlouvě budoucí může založit právo na náhradu ušlého zisku z neuzavřené budoucí smlouvy, aniž by musela předcházet žaloba na určení jejího obsahu. Zároveň zdůraznil, že ušlý zisk musí představovat reálně dosažitelný majetkový prospěch, nikoli pouze hypotetické očekávání. Pro jeho přiznání je nezbytné zjistit alespoň rámcový obsah budoucí smlouvy a náklady nutné k dosažení předpokládaného zisku. Jelikož tyto skutečnosti nebyly v řízení dostatečně zjištěny, Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí soudů nižších stupňů a věc vrátil k dalšímu řízení.

Jana Hajdučková
jhajduckova@deloittece.com

Kontakty

Máte-li zájem o další informace ohledně služeb poskytovaných společnostmi Deloitte v České republice, obraťte se prosím na odborníky z právního oddělení:

Deloitte Legal s.r.o.
Churchill I
Italská 2581/67
120 00 Praha 2 – Vinohrady
Česká republika

Tel.: +420 246 042 100
www.deloittelegal.cz

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Deloitte.

Deloitte označuje jednu či více společností Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL“), globální síť jejích členských firem a jejich spřízněných subjektů. Společnost DTTL (rovněž označovaná jako „Deloitte Global“) a každá z jejích členských firem představuje samostatný a nezávislý právní subjekt. Společnost DTTL služby klientům neposkytuje. Více informací je uvedeno na adrese www.deloitte.com/about.

Společnost Deloitte je předním globálním poskytovatelem služeb v oblasti auditu a assurance, podnikového poradenství, finančního poradenství, poradenství v oblasti rizik a daní a souvisejících služeb. Naše síť členských firem ve více než 150 zemích a teritoriích poskytuje služby čtyřem z pěti společností figurujících v žebříčku Fortune Global 500®. Chcete-li se dozvědět více o způsobu, jakým zhruba 264 000 odborníků dělá to, co má pro klienty smysl, navštivte www.deloitte.com.

Tato publikace obsahuje pouze obecné informace a společnost Deloitte Touche Tohmatsu Limited ani žádná z jejích členských firem či jejich spřízněných podniků (souhrnně „síť společností Deloitte“) jejím prostřednictvím neposkytuje odborné rady a služby. Přijetí jakéhokoliv rozhodnutí či jednání, které může mít dopad na Vaše finance či podnik, byste měli konzultovat s kvalifikovaným odborným poradcem. Žádný subjekt v rámci sítě společností Deloitte nenese odpovědnost za ztráty vzniklé jakýmkoli osobám v důsledku použití této komunikace.